

عنوان مقاله:

واکاوی معنای واژه ی «غلو» منتسب به شاعران شیعه در آثار شوقی ضیف

محل انتشار:

فصلنامه ادب عربی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

کبری روشنفکر - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه تربیت مدرس

محمد امیری فر - دانش آموخته رشته زبان و ادبیات عربی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

با وجود اندیشه تابناک و منش خردگرا در گفتمان تشیع، شیعه عملاً در طول تاریخ مورد فرونگری از جانب مخالفان بوده است که گاه با انتساب عقاید انحرافی، درصد خدشه‌دار کردن چهره شیعه بوده‌اند. شوقی ضیف، پژوهشگر، مورخ ادبی و دانشمند معاصر مصری در آثار خود، بیشتر شاعران شیعه را غالی معرفی کرده است. در پژوهش حاضر سعی بر آن است تا با بررسی مفهوم غلو در کتاب‌های لغت و منابع رجال و ملل و نحل و ارائه تعاریف گوناگون، مروری اجمالی بر معنای این واژه داشته باشیم و اساساً روشن شود که ضیف چه مفهومی از غلو را مدنظر قرار داده و چرا شاعران شیعه را غالی دانسته است؟ پژوهش حاضر با تکیه بر رویکرد درون‌متنی سعی دارد مفهوم غلو در دیدگاه ضیف را از لابه لای آثار وی استخراج کند. جامعه آماری این پژوهش شامل سلسله کتاب‌های تاریخ الادب العربی نوشته شوقی ضیف و کتاب الفن و مذاهبه فی الشعر العربی می‌شود. نتایج تحقیق نشان می‌دهد ضیف از میان معانی مختلف غلو، فقط آن جنبه از غلو را مدنظر قرار داده است که بار معنایی آن بر طرد و لعن خلفای اهل سنت دلالت دارد و این همان معنایی است که ابن عبد ربّه و ابن خلدون نیز مطرح کرده‌اند.

کلمات کلیدی:

غلو، شاعران شیعه، شوقی ضیف، تاریخ ادبیات عربی، شاعران غالی، شاعران غیرغالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1228286>

